

ПРОТОКОЛ

№ 6025

гр. София, 25.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 94 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА
Съдебни ДИЯНА СТ. ЯНКОВА
заседатели: Н. Г. Г.

при участието на секретаря ВЕРА Й. ТАСЕВА
и прокурора Б. Р. К.

Сложи за разглеждане докладваното от ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА
Наказателно дело от общ характер № 20231110210506 по описа за 2023
година.

На именното повикване в 14:00 часа се явиха:

ЧАСТНИЯТ ОБВИНИТЕЛ М. Т. Г., редовно призована, не се явява.

Не се явява и повереникът ѝ адв. К. Д., редовно призован.

Съгласно протокол за призоваване по телефона от 21.03.2024 г. деловодителят на състава е провел телефонен разговор с адв. Д., в качеството му на повереник на ЧО М. Т. Г., и адв. Д. е съобщил, че частната обвинителка е уведомена за датата и часа на съдебното заседание.

Съгласно протокол за призоваване по телефона от 06.03.2024 г. адв. Д. е бил уведомен по телефона отново от деловодителя на състава за датата и часа на съдебното заседание.

ПОДСЪДИМАТА С. П. Т., редовно уведомена от предходното съдебно заседание, явява се лично и със защитника си адв. Г. Д. от САК, редовно уведомен от предходното съдебно заседание.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА постъпила актуална справка за съдимост за подсъдимата Т., видно от която същата не е осъждана.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

АДВ. Д.: Да се даде ход на делото.

ПОДСЪДИМАТА: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ НАМЕРИ, че не са налице процесуални пречки и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отводи и по реда на съдебното следствие. Нямам искания по доказателствата.

АДВ. Д.: Нямаме искания за отводи и по реда на съдебното следствие.

ПОДСЪДИМАТА: Поддържам казаното от адвоката ми. Нямам искания за отводи и по реда на съдебното следствие.

СЪДЪТ НАМЕРИ, че не са налице процесуални пречки и

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОДЪЛЖАВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания по доказателствата.

АДВ. Д.: В промеждутъка между двете съдебни заседания изискахме двете епикризи на пострадалата. От медицинската документация - епикриза ИЗ № 13111 се установяват два различни записа на първа и втора страница от епикризата при разчитане на едно и също изследване, а именно рентгенографии на лява раменна става. Първият запис е „без данни за счупване“. На втория запис за разчитане на същата рентгенография от същата дата - 25.07. е разчетено счупване на лява ключица. Въпросът ми е кой от двата записа е верен и вещите лица запознати ли са с образното изследване, послужило за постановяване на диагнозата? Във втората епикриза - ИЗ № 13299, отново рентгенография на лява раменна става. Отново се казва, че няма счупване. Това още повече налага, за да се прецени правилно ли е поставена диагнозата, да се направи разчитане на рентгеновата снимка. При разчитане на рентгенографията могат ли да се направят изводи за механизма на счупването? На рентгеновата снимка ще се види ли в коя част е счупването, дали същото е напречно, косо, разместено, неразместено, с фрагменти или без фрагменти. Във всички експертизи е взето отношение за механизма за причиняване на увреждането, но трябва да се приеме, че без такова разчитане на образните изследвания е налице непълнота по отношение на определяне на механизма на получените увреждания. Разчитането на рентгенографията е необходимо с оглед на това дали тези счупвания не са настъпили на фона на изразени остеопорозни

изменения с оглед пола и възрастта на пострадалата – жена на 70 години към момента на инцидента. Пак да посоча, в СМЕ на д-р Н. също е констатирано, че няма фрактура, а именно страница трета от заключението. Това са нашите въпроси към медицинската експертиза, ако евентуално допуснете събирането на доказателства, по-точно рентгеновите снимки или образна диагностика както е съвременното название, за което ние ще поискаме тройна, четворна евентуално петорна експертиза, ако прецени съдът.

Касае се за противоречие между тройната автотехническа и тройната комплексна експертиза по отношение скоростта на движение на подзащитната ми, по отношение на мястото на ПТП. Тройната автотехническа експертиза и единичната приемат, че ударът е в предна лява част, аз го казвам шофьорската страна, над фара. От тройната комплексна автотехническа и медицинска експертиза се приема, че ударът е в предната дясна част, от не шофьорската страна. Може би, ако се назначи петорна експертиза, ще се приеме, че ударът е отзад, за което на снимка № 3 от въображаемия фотоалбум, който се представи от експертите от тройната автотехническа експертиза, има следи от изтъквания или зацапвания или каквото и да е.

Въпроси към експертите: Дали са съгласни с извода, че ударът е настъпил в централната предна част на автомобила? Ако има такъв удар, който да възкачи пострадалата на капака на автомобила, къде трябва да е локализиран? Има ли каквото и да било описано увреждане – подбитост на бронята на автомобила или увреждане долните крайници на пострадалата? Ако има такъв инициален удар, с какво биха обяснили липсата на травма на долните крайници и кой крайник би бил засегнат - ударът следва да е в левия долен крайник на ниво подбедрица при пресичане отдясно на ляво в конкретния случай? Тъй като експертите са приели, че има травма – счупена лъчева кост на дясна ръка при подпиране на дясната длан върху предния капак на автомобила, то за да се получи това увреждане на дясната длан при пресичане на пешеходец отдясно на ляво, следва ли той да е бил с лице или с дясната си страна към автомобила? Това позволява ли да се приеме от медицинска гледна точка на база на получените травми (както е написано в комплексната автотехническа и медицинска експертиза) да се направи извод за такъв удар при претъркване през предния капак на автомобила, до падане от лявата му страна? Има ли травми, които да говорят за такова претъркване през предния капак на

автомобила, има ли подбитости по автомобила, даващи основание за подобен контакт? Експертите, както в първата, така и в комплексната автотехническа и медицинска експертиза, не са обяснили какво значи „претъркаляне”. Твърди се, че при това претъркаляне има падане от лявата страна на автомобила, от което се е получило счупване на лявата ключица при удар в областта на ляво рамо с последвало падане на терена. Въпросът ми е колко падания е имало и каква е била кинетичната енергия, вземайки предвид скоростта на автомобила, с която се е движил, тъй като в едната експертиза е посочено, че се е движил с 20 км/ч а в другата - с 12 км/ч, а по данни на моята подзащитна - между 5 и 10 км/ч. Къде е счупването на лявата ключица - в областта на рамото или на друго място? Има ли медицински данни за удара върху рамото (такива по двете експертизи няма)? Всички свидетели твърдят, че след удара пострадалата е паднала по гръб отляво на автомобила. Как е получена раната в лявото слепоочие, в теменна област на главата? Кога е получена травмата с навяхване на шията в резултат на рязко отмятане на главата, къде се отмята главата така? От историята на заболяването не се констатира какво е счупването – пълно, непълно, инициално, тангенциално, частично, в коя част, както на ключицата, така и на лъчевата кост. Следва да се отговори дали няма остеопорозни проблеми, както споменах предвид пола и възрастта на пострадалата. Увреждането е в дисталната част на радиуса, може да е вътреставно, в областта на китката, а може да е над нея – косо, напречно, пълно, непълно. Това има изключително значение за механизма на ПТП. От епикризата № 541 се установява, че пострадалата има тежки дементни прояви, изразена атрофия мозъчно съдова болест. Това предполага неадекватно поведение, което при едно сериозно ПТП, каквото се опитват да приемат експертите от тройната автотехническа и комплексната автотехническа и медицинска експертизи, би довело до разкъсване на аортата. Не е проверено в хода на делото, а налице са и обяснения на подсъдимата, които са годно доказателствено средство, подкрепя се и от свидетеля Д., че пострадалата е носила торба със себе си.

Да се направи повторна експертиза – тройна, четворна, петорна, по Вашата преценка, с участие на специалист образна диагностика, съдебен лекар и автоинженер. Да не се допуска участие на досегашните експерти с оглед на това, че самите те си противоречат. В съдебно заседание комплексната автотехническа експертиза се опита по някакъв начин да измени мястото на удара в различно от това, което е дадено като писмено заключение.

ПОДСЪДИМАТА: Поддържам исканията на адвоката ми.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаема г-жо Председател, уважаеми съдебни заседатели, изслушах внимателното казаното от адв. Г. Д., но не можах да разбера какво е неговото доказателствено искане. Чисто логично считам, че се иска да се назначи повторна автотехническа и повторна медицинска експертиза. Ако това е неговото искане, считам, че същите са неоснователни поради множество причини.

На първо място, в хода на проведеното разследване по досъдебното производство са изготвени множество експертизи, включително автотехнически и медицински. В същите много точно е описан начина на настъпване на телесните наранявания, както и удара. В хода на предходното съдебно заседание вещото лице д-р А. М. изключително детайлно описа при какъв удар какви телесни наранявания настъпват, както и в настоящия казус вследствие на удара какви телесни наранявания са причинени на пострадалата. Считам, че механизма беше детайлно изяснен. Доколкото си спомням, д-р М. посочи и че при едно евентуално съприкосновение в задната част на автомобила, по него би имало следи, а такива данни нямаме по делото.

С оглед на това считам искането на адв. Д. за назначаване на повторна и допълнителна както автотехническа, така и съдебно - медицинска експертиза за неоснователно. В хода на воденото разследване са назначени множество експертизи, в изготвянето на които са взели участие осем вещи лица. Считам че в хода на проведеното съдебно следствие, в предходно съдебно заседание беше изяснен механизма, както на настъпване на ПТП, така и причинно-следствената връзка, която е довела до настъпване на телесните наранявания на пострадалата Г., които д-р М. изключително подробно разясни.

РЕПЛИКА НА АДВ. Д.: Обръщам внимание на снимка № 3 от тройната автотехническа експертиза, където си личат данни за забърсване. Също така не е взета под внимание и снимка № 5 от същата експертиза, от която е видно, че са налице вдясно пред пешеходна пътека два стълба. Единият по наше мнение е с 20-25 см/диаметър и има две табели, които са на нивото на водача. Вторият стълб е около 15-20 см. Също така на снимка № 3 и № 5 се вижда торбата на пострадалата, която е точно до мястото, където тя е паднала и е в цялост.

СЪДЪТ СЕ ОТТЕГЛИ НА СЪВЕЩАНИЕ

СЪДЪТ, след съвещание по доказателствените искания на защитата

намери следното: Съдът намира, че следва да остави без уважение искането на защитата за допускане на повторна комплексна съдебно-медицинска и автотехническа експертиза, в чийто състав да се включат вещо лице специалист по образна диагностика, вещо лице съдебен лекар и вещо лице автотехнически инженер по следните съображения:

Коментираният от защитата в днешното съдебно заседание епикризи са взети предвид от единичната СМЕ, както и от комплексната такава, в чийто състав са участвали вещи лица със специалност съдебна медицина. Е епикризите, на които защитата се позовава, са отразени резултатите от проведените по отношение на ЧО Г. образни изследвания, които вещите лица са взели предвид при отговорите на поставените им въпроси. На следващо място, в предходното съдебно заседание бяха изслушани тройна автотехническа експертиза и комплексна автотехническа и съдебно-медицинска експертиза, в чиито заключения действително е налице разминаване по отношение мястото на удара, скоростта на движение на автомобила, но в съдебно заседание вещите лица по двете експертизи обясниха на каква причина се дължи това разминаване. Въпрос по същество е какъв механизъм на настъпване на ПТП съдът ще приеме за установен - това е такъв въпрос, на който съдът следва да отговори след преценка на всички доказателства по делото, включително и след съпоставяне на заключението на всяка от двете експертизи с останалите доказателствени източници.

При тези мотиви, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на защитата за допускане на повторна комплексна съдебно-медицинска и автотехническа експертиза със задачи, формулирани по-горе от защитата.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам доказателствени искания.

АДВ. Д.: Нямам други доказателствени искания.

ПОДСЪДИМАТА: Няма да соча доказателства.

Искам да дам кратки допълнителни обяснения. Искам само да потвърдя, че чух удар отзад и веднага спрях след пешеходната пътека. Скоростта ми е била не повече от 5-10 км/ч, защото преди пешеходната пътека бях напълно спряла. Огледах се, нямаше никой. Изчаках майката с количката отляво на дясно,

видях, че вече е стъпила на пешеходната пътека, мина на пешеходната пътека, качи се на тротоара и тогава вече погледът ми беше напред. Движех се на първа скорост с 5-10 км/ч. Нямаше хора, дори и на тротоара, които да имат желание да преминат по пешеходната пътека.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси към подсъдимата.

АДВ. Д.: Нямам въпроси към моята подзащитна.

На основание чл.283 от НПК, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА и ПРИЕМА приложените по делото писмени доказателства.

СЪДЪТ, като намери, че са извършени всички съдебни следствени действия, на основание чл.286, ал.2 от НПК,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

ПРОКУРОРЪТ: Уважаема г-жо Председател, уважаеми съдебни заседатели, считам, че в хода на проведеното съдебното следствие по безспорен начин се установи, че подсъдимата С. П. Т. е извършила деянието, за което ѝ е повдигнато обвинение с настоящия обвинителен акт, а именно на 23.07.2020 г. около 09:50 ч. в гр. София, при управление на МПС „Тойота” с регистрационен № xxxxxxxxxxxx по бул. „Проф. А. Танев” е нарушила правилата за движение по пътищата, като не е пропуснала преминаващата по пешеходната пътека пешеходка М. Т. Г., реализирала е ПТП, вследствие на което на пострадалата Г. са причинени телесни наранявания, описани подробно в обвинителния акт.

Считам, че така описаната фактическа обстановка се потвърждава, както от изготвените множество експертизи – автотехническа, съдебно - медицинска комплексна, така и от свидетелските показания на свидетелите. Действително, свидетелите в малка степен се разминават в това в коя точно част на автомобила е настъпил удара, но всички посочват, освен един, че той е настъпил в предната част на автомобила. Това се подкрепя и от множеството изготвени експертизи. Въпреки това обаче считам, че пострадалата М. Т. Г. също не е пресякла платното за движение по най - правилния начин и също в известна степен с поведението си е спомогнала на настъпване на ПТП.

С оглед на това считам, че подсъдимата С. Т. следва да бъде призната за виновна за процесното деяние, но на същата считам, че следва да бъде наложено наказание „лишаване от свобода“ в законовия минимум, а именно три или четири месеца, като изтърпяването да бъде отложено за срок от три години.

По отношение на лишаване от право да управлява МПС, считам, че една година лишаване от право да управлява МПС е напълно съответстващо на деянието. Благодаря.

АДВ. Д.: Уважаеми г-н Председател, уважаеми съдебни заседатели, започвам само с една първоначална констатация, че законите в България трябва да се спазват, особено предвидените в НПК. В чл.194, ал.1 т. 2 НПК се споменава, че разследването за престъпления, извършени от служители на МВР, се извършва от следователи от НСлС.

По отношение на обвинението. Делото е образувано по сигнал на повереника на пострадалата за нанесени телесни повреди при пресичане на пешеходна пътека. Пет дни по-късно прокурор от Районна прокуратура образува дело от общ характер и то по квалификацията за нанесени значителни имуществени вреди и това продължава през целия период на образуване на досъдебното производство.

По отношение на обвинителния акт, той гласи следното: на 23.07.2020 г., около 09:50 часа в гр. София, при управление водачката С. П. Т. нарушила ЗДвП, а именно чл.119, т.1 ЗДвП, който гласи: „При приближаване към пешеходна пътека водачът на нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне стъпилите на пешеходната пътека или преминаващите по нея пешеходци, като намали скоростта или спре“, това е изпълнителното деяние. От събраните по делото доказателства въобще не се установява да има такова нарушение. Моята подзащитна е спряла, изчакала е преминаващите през пешеходната пътека пешеходци, а то е била една майка с количка, и след това бавно е потеглила през пешеходната пътека. Забележете, навлязла е в пешеходната пътека и се е намирала на два осемдесет и пет метра в пешеходната пътека според комплексната автотехническа експертиза. Когато е тръгнала да пресича, по данни на свидетелите, пострадалата се е намирала на тротоара. Обаче тротоарът по отношение на булеварда „А. Москов“ е три метра, а по отношение на улица „Детска мечта“ е два метра. Дадено е

комплексната експертиза, че пострадалата към момента на потегляне на моята подзащитна се намира на 5.5 м. Експертът казва, че не би се отразило по никакъв начин на заключението, но извинявайте, ако тегля една черта от тротоара, откъдето има предимство по закон, 5.5 с пергел се вижда, че пострадалата се е намирала зад процесния автомобил при потеглянето. Същата е констатацията на комплексната автотехническа експертиза. Впоследствие, понеже пострадалата е ходила с много бърз ход, както констатирахме, самата тя потвърди, че на токчета е тичала, е настигнала автомобила. Действително пешеходната пътека е била свободна, но при потеглянето тя е била запълнена с процесния автомобил на моята подзащитна. Настигнала е автомобила и е станало тангенциално съприкосновение в задната част на автомобила. Смея да кажа, от лявата страна, от страната на шофьора, тъй като ляво и дясно имат различни местоположения в зависимост от това откъде се гледат. Пострадалата се е допряла и след това залитайки, след като и автомобилът се е движил, е преминала разстоянието от 2.85 м, а пешеходната пътека е четири метра, а мястото, където е паднала е на около 1-1,5 м. Учудващо е как може за този метър и петнадесет, както оценяват в комплексната експертиза, да премине през капака, да не получи никакви увреждания, да си удари ръката в предния капак над фара от шофьорската страна, да падне, където си удря и главата. Това е логически необяснимо. Дотук между автотехническата, тройната автотехническа и комплексната автотехническа и медицинска експертиза няма никакви противоречия. Моята подзащитна е била в опасната зона на спиране, тя и да е искала, не е могла да спре. Експертите си правят извод, което вече не е в тяхната компетентност, въпреки че разследващият полицай, а не следовател, е задал въпроси каква е причината за настъпване на ПТП. Аз от всички материали по делото не виждам никаква друга причина освен едно нарушение на чл.114 от ЗДвП, който гласи следното: „На пешеходците е забранено да навлизат внезапно на платното за движение”. Всички констатирахме и от свидетелските показания, че пострадалата е навлязла внезапно, не се е огледала да види че има автомобил и да не предприема внезапно пресичане пред или зад потеглилия автомобил. В конкретния случай тя се блъска и пада. Същата, като е паднала, най вероятно си е счупила, пукнала лъчевата кост, китката на дясна ръка и ключица близо до гръдния кош. За първи път се натъквам на заключение на СМЕ без наличие на рентгенографични изследвания и доказателства. Рентгенографичните изследвания са тези, които показват пряко счупване

остеопорозни изменения, за каквито има данни при пострадалата.

В подкрепа на всичко казано, цитирам ТР № 2/22.12.2016 г. на ВКС по дело № 2/2016 г., което, за да не утежнявам процедурата, мога да го приложа. Там е казано „Абсолютно е правото на пресичане на място, което е продължение на тротоарите и банкетите върху платното за движение на кръстовище, като се упражнява при спазване на правилата на чл.113 и чл.114 от ЗДвП“, а именно чл.113, т.2 ЗДвП – пешеходецът следва да се съобрази с приближаващите пътни превозни средства, а чл.114 ЗДвП, както споменах, съдържат забрана пешеходците да не навлизат внезапно на платното за движение. Неслучайно исках огледен протокол да се направи, но ми беше отказано на досъдебното производство, а именно той ще докаже, че кръстовището не е перпендикулярно, а с т-образен ъгъл по отношение на улица „Детска мечта“ и бул. „Москов“, който по мое мнение е 130 градуса. Както заявява свидетелят И. и другата свидетелка, която е гледала от автомобила си зад автобуса, гледали са как пострадалата е тръгнала диагонално по отношение на пешеходната пътека и на намиращия се на пешеходната пътека автомобил. Моята подзащитна е имала единствено задължение да предприеме пресичане когато е била свободна пешеходната пътека, когато не е имало желаещи да пресичат пешеходци. Тя е предприела такова с бавна скорост, нито с 20 – 13 – 14 км/ч, а е била със скорост между 5 и 10 км/ч.

Поради всичко казано, pledирам уважаемият съд да оправдае моята подзащитна, тъй като няма никаква вина за настъпилото ПТП.

По отношение на сигнала. Сигналът е обработен от органите на полицията – пострадал пешеходец на пешеходна пътека. На място са отишли полицаи, снели са обяснения, както от подзащитната ми, така и от свидетеля Д., и са констатирани, че е само сигнал за паднал пешеходец на пешеходна пътека по време на пресичане на пешеходната пътека, който се е блъснал, най - вероятно падайки, в колата на моята подзащитна, затова не е бил отразен, не е отишла и оперативна група. Направили са съответен брой снимки, където са записали водача И. на въпросния автобус. По отношение на фактите, въпросният свидетел И. е гледал пресичането на пострадалата, която е била на сянка и е пресичала пешеходната пътека диагонално, както са и показанията на свидетелката Д.. Разстоянието на Д. е било повече от тридесет метра, а водачът на автобуса се е придвижвал и не може да се каже, че е гледал през цялото

време как е станало ПТП. Спрял е няколко метра преди пешеходната пътека, имайки предвид, че предимство имат пешеходци при пешеходна пътека и когато е налице спиращ, спрял или потеглящ от автобусна спирка автобус. Автобусната спирка съгласно експертизите се намира на края на пешеходната пътека или в началото на пешеходната пътека, т.е. бил е извън зоната на спиращ, спрял или потеглящ, понеже в тройната техническа експертиза се опитва да се вмени, че автобусът спира на спирка. Това е, което исках да кажа.

Моля още веднъж уважаемият съд да прецени фактите по делото и да оправдае моята подзащитна, тъй като нищо не е нарушила - както ЗДвП, така и Правилника за приложението му.

ПОДСЪДИМАТА: Всичко съм казала. Искам само да допълня, че и шофьорът на рейса, и свидетелката, където е зад автобуса, казаха, че пострадалата е тичала някъде от храсталаците. Нейните показания бяха много различни. Няма друго какво да кажа.

На основание чл.297, ал.1 от НПК, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДСЪДИМАТА

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДСЪДИМАТА: Моля да бъде оправдана. От четиридесет години съм с книжка и нямам нито едно наказание, спазвала съм винаги Закона за движение по пътищата. Най - съзнателно съм карала. За толкова години нямам нито едно нарушение.

СЪДЪТ СЕ ОТТЕГЛИ НА ТАЙНО СЪВЕЩАНИЕ, ЗА ДА ПОСТАНОВИ ПРИСЪДАТА СИ.

СЛЕД ТАЙНО СЪВЕЩАНИЕ СЪДЪТ ОБЯВИ ПРИСЪДАТА СИ ПУБЛИЧНО В ПРИСЪСТВИЕТО НА СТРАНИТЕ, като им разясни правото на обжалване и протест в 15-дневен срок от днес пред СГС.

На основание чл.310 във вр. чл.308, ал.2 НПК СЪДЪТ обяви, че мотивите към присъдата ще бъдат изготвени в шестдесетдневен срок от обявяването ѝ.

На основание чл. 309 НПК СЪДЪТ служебно се занима с мярката за неотклонение на подсъдимата и като взе предвид, че същата е оправдана при разглеждане на делото пред първата инстанция, намери, че са налице основанията на чл. 309 ал. 4 НПК и

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ изпълняваната по отношение на подс. С. П. Т. мярка за неотклонение „Подписка“.

Определението подлежи на незабавно изпълнение.

Определението подлежи на обжалване и протест в 7-дневен срок от днес пред СГС по глава XXII НПК.

Препис – извлечение от определението по отношение на мярката за неотклонение да се изпрати на Началника на районното управление по местоживее на подс. Т. за сведение и изпълнение.

Протоколът е изготвен в открито съдебно заседание, което приключи в 16:25 часа.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

Секретар: _____